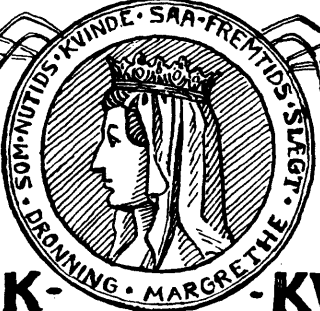

KVINDEN OG SAMFUNDET

UDG. AF DANSK - KVINDE-SAMFUND

Nr. 8.

30. April 1906.

22. Aarg.

Bertha v. Suttner.

I Arbejdet for Kvindernes Sag — for deres Ret til at gøre deres Pligt som Samfundsmedlemmer — er der ét Argument, som mere end noget andet undergraver Modstanden og baner Vej for den ny Tingenes Tilstand.

Dette Argument er: at Kvinder ikke alene gør deres Pligt paa de Omraader, der regnes for at være specielt kvindelige; men at de — udfra et indre, stærkt personligt Livs uimodstaaelige Magt baner sig nye Baner for deres Evner og Kræfter, nye Baner for Arbejdet imod Uretfærdighed, Menneskenedværdigelse og Menneskelivs Ødelæggelse i ydre og indre Forstand.

Dette Argument bruges af mange Kvinder i det smaa og i det mere skjulte, og det er allerede brugt og bruges af ikke saa faa i det store og for alles Øjne.

Josefine Buttler rejste — ud fra et indre, stærkt personligt Livs Smerte og dybe Forargelse Bevægelsen imod den lovordnede Usædelighed.

Elisabeth Fry gav — ud fra et indre, stærkt personligt Livs Medfølelse med menneskelig Ulykke Stødet til en Omordning af Europas Fængsler.

En hel Række af Kvinder var — ud fra et indre, stærkt personligt Livs Retfærdighedsfølelse og paa en meget virkningsfuld Maade med i Kampen imod Negerslaveriet.

Bertha v. Suttner blev — ud fra et indre, stærkt personligt Livs skarpe Syn paa den Sandhed, at den „glorværdige“ Krig, hvori

Mænd vandt Ære og Navn, efter sit virkelige Indhold var en eneste stor Umoralitet — en af de forreste i „Krigen mod Krigen“.

Og det, der rørte sig i hende, fik ikke blot et enkelt stærkt Udtryk i hendes verdensbkendte Bog „Ned med Vaabnene“; men det fandt Udtryk i et Livs utrættelige og trofaste Arbejde.

Hun er den anden Kvinde, hvem Nobelpræmien tildeltes; for at modtage denne rejste hun til Norge, og paa sin Rejse har hun ogsaa gæstet Sverige og Danmark. Den 26. April talte hun i Concertpalæet i København ud fra Spørgsmaalet: Hvad har vi lært af den sidste store Krig mellem Rusland og Japan? — Denne Krig er den første fuldt ud moderne Krig; Heltetodet gælder ikke mere, nu kæmper man pr. Maskine. I Eftertidens Krige er al den Hjælp, „det røde Kors“ vilde kunne yde, illusorisk; hvor Regimenter falder paa en Gang, staar al Menneskekærlighed hjælpeløs. Til Fremtidens Krige maa vi have et nyt Navn; *internationalt Dobbeltsejlmord* vil være det mest betegnende. Krig følges altid af Sygdomme: Pest, Kolera osv. Den ny Tids Krig følges af en ny forfærdelig Sygdom: *Vanvidet*. Mange er i den russisk-japanske Krig blevet denne Sygdoms Ofre. Der er i den budt Menneskenerver mere, end de kunde bære. Hos en Feltlæge brød Vanvidet ud efter Krigen og ytrede sig ved, at han gaaende frem og tilbage i sin Stue idelig gentog denne samme Sætning: „Jeg tillader ikke, at man begraver de levende“. Paa en Valplads efter et moderne mange Dages Slag er det umuligt at hindre, at ogsaa levende bliver gravet ned.